

набѣдиха, че ужъ ималъ намѣрение да побѣгне и да ги издаде. До като се разговаряха четирмата, останали-тѣ хѣшове трѣгнаха къмъ *Селището*, за да идатъ до влейтъ та да дочакватъ Кондю и Илия. Тѣ се разговаряха помежду си: защото да не имъ дадатъ да се приближаватъ до Ненови, а само Кондю и Илия да повикатъ. Осждаха постѣжката на другаритѣ си. Слѣдъ малко Кондю и Илия ги достигнаха и всичкитѣ заедно отидоха на *Кутежа*. Като стигнаха, Кондю имъ прочете писмото, безъ Василь Желчовъ; каза имъ, че писмото било отъ комитетътъ за да убиятъ Василя, защото щѣлъ да побѣгне и да ги издаде. Подиръ това отидоха въ *Селището* на вехтата кашпа на Краставицата, надъ манастирѣтъ *Св. Спасъ*. Тукъ вѣйводата, Илия Радювъ, и Кондю, опрѣдѣлиха отъ хѣшоветѣ Марина Димитровъ за да убие Василя Желчовъ, когото проводи да донесе вода съ бжкелтътъ отъ изворѣтъ надъ *Св. Спасъ*, а нагласенитѣ за да го убие, пратиха подиря му да го заварде и убие. Маринъ и Михаль Гаджаловъ, като се донитваха да убиятъ ли Василя или не, казаха си; „днесъ като го убиеме утрѣ знаемъ ли какво ще стане съ насъ?“ Маринъ за да послуша за повѣдѣта на вѣйводата, отиде да заварди пхтеката, но се отдалечи нарочно отъ мѣстото, дѣто щѣше да мине Василь, който като напѣлни бжкелтътъ, завърна се при другитѣ. Подиръ него се завърна и Маринъ като имъ каза тайно, че не е миналъ Василь отъ тамъ, дѣто го заварди, а другитѣ не смѣяха да се рѣшатъ да го убиятъ. Подиръ нѣколко дни, тѣ се отпавиха прѣзъ *Аблановската кория* за мѣстото нарѣчено *Кара-Кютюкъ* да взематъ Георги Шоцѣтъ, при когото се прикриваше Илия Радювъ. Кондю по-прѣди като ходи да вземе Илия, Георги бѣше отишелъ прѣзъ него день съ козитѣ. Тѣ при-